

Bij het overlijden van Henk Römer

Henk Römer en ik waren collega's. We zijn allebei opgeleid tot textieltechnicus. Een vak dat absoluut niets te maken heeft met geologie.

Op dit laatste gebied waren we echter ook collega's: 'collega amateurgeoloog'.

En op dit gebied keek ik met respect op tegen deze bescheiden en minzame Henk Römer.

Wij hadden een onderzoekende karaktertrek gemeen. We waren geïnteresseerd in de achterliggende geschiedenis van ons plekje grond in Zuidoost-Twente. Een geologisch uiterst ingewikkelde bodemstructuur, toegedekt met een relatief dun laagje zandgrond. Tezamen met het aangrenzende Duitse gebied vormt dit een paleontologische schatkamer, waar wij bovenop leven.

Henk was een gedreven onderzoeker. In een tijd dat de huidige technieken ter bepaling van diepere aardlagen nog niet bestonden (en dat was het geval in de jongere jaren van onze generatie), wist Henk zijn nieuwsgierigheid te bevredigen door zelf duizenden grondboringen in het Twentse land te verrichten.

En aldus, 'deducerend en combinerend', verkreeg hij een nauwkeuriger beeld van onze ondergrond. Dat was in die dagen nauwelijks aanwezig. Daarnaast was Henk een begaafd technicus. Hij wist zijn instrumenten zelf te creëren.

Het voorgaande artikel, uit het Jaarboek Twente 1986, laat Römer zelf aan het woord.

Henk was een aimabel en bescheiden mens. Hij heeft zich in moeilijke tijden der NGV als een rustig en bekwaam bestuurslid waargemaakt.

Met hem is een gewaardeerd erelid aan ons ontvallen.

Tobias Jannink

Henk Römer (rechts) bij een boring in het Onder-Krijt bij Losser. Archiefphoto NGV.